

Koupání

Žbluňk a Kvak šli dolů k řece.

„Dnes je zrovna den na pěkné zaplavání,“ liboval si Kvak.

„Ano,“ řekl Žbluňk. „Půjdu tady za ty balvany a převléknu se do plavek.“

„Já plavky nenosím,“ smál se Kvak.

„Já ano,“ řekl Žbluňk.

„Ale až si ty plavky obléknu, nesmíš se na mě dívat, dokud nebudu ve vodě.“

„Proč ne?“ zeptal se Kvak.

„Protože v těch plavkách vypadám legračně. Proto,“ řekl nakvašeně Žbluňk.

Když se Žbluňk vynořil za balvany, Kvak zavřel oči. Žbluňk už měl plavky na sobě.

„Nekoukej se,“ připomínal.

Kvak a Žbluňk skočili do vody.

Plavali celé odpoledne. Žabák plaval rychle a hodně cákal. Ropušák plaval pomalu a cákal méně.

Po břehu přicházela želva.
„Kvaku, řekni želvě, ať jde pryč,“
poprosil Žbluňk. „Já nechci, aby mě
v těch plavkách viděla.“
Kvak přeplaval k želvě na druhý
břeh.
„Želvo,“ řekl jí, „musíš odsud jít
pryč.“
„Proč bych měla chodit pryč?“ ze-
ptala se želva.